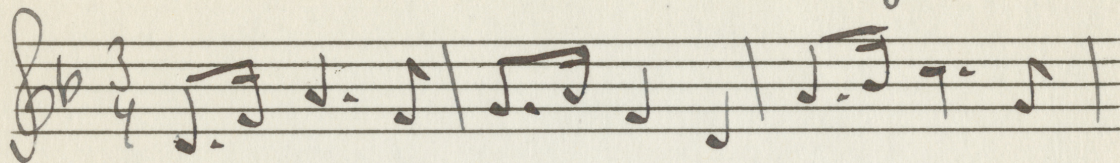

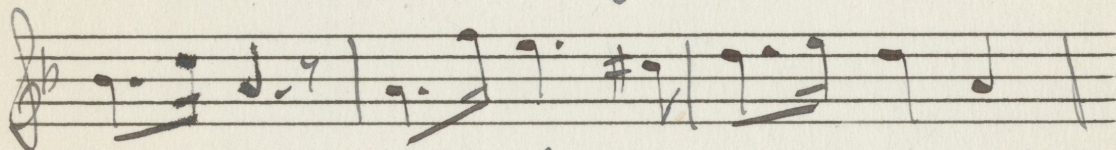
⁹⁹
Brudens visa.

263

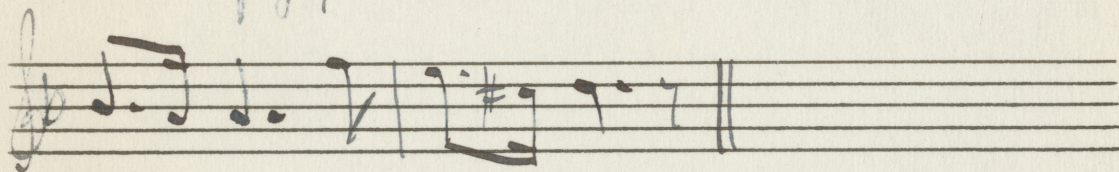
Nagu, Nötö.

Du som har mitt hela hjärta, du som utgör

all min fröjd, kom och lindra du min smärta!

Utan dig är jag ej nöjd.

Svea Jansson
21.6.1923.

Brideus visa

NA

1. Du som har mitt hela hjärta,
du som utgör all min fröjd,
Kom och lindra du min smärta!
Utan dig är jag ej nöjd.
2. Varför dröjer du så länge,
varför oroar du mig så?
Kär jag saknar ditt hugänge,
hur kan jag leva då?
3. Skall jag gå och ensam vandra
lik ett länne som vilse går,
Fast jag ser hur alla andra,
var och en sin älskling får.

4. Munnen ler fast hjärtat svider
 och jag säger jag är nöjd,
 men vad jag i tysthet lider,
 vet blott Gud i himmelen.
himmeleshöjd?

5. Förr skall berg och stenar smälta,
 hela himlen falla ner,
 förrän jag mitt unga hjärta
 från dig taga kan en mer.

6. Döden må mig hädantaga,
 livet är en bördig tung.
 Jag får sörja hela dagar
 fast jag ännu är så ung.

7. Hästar frusta bjällror klinga,
 gäster komma. *B*riden står,
 myrtenklädd fast blek om kinden,
 blek som gravens vålnad går.

12. Så det träder fram en yugling,
 bjuder henne upp till dans,
 och på brudens kinder bränner
 blyggselrodnans ljuva glans.
13. Denna gången, nu den sista,
 ser jag i ditt öga in...
 Denna gången, nu den sista,
 vila skall din hand i min.
14. Älskade, för sista gången
 virar jag kring dig min arm.
 Våra vägar måste skiljas,
 hur vår kärlek än är varm.
15. Vår och sommar äro flydsla;
 hösten hopat gula blad
 på de torrbeklädda lusern
 i de gamla dödas stad.

8. Varför dröjer du min brudgum,
 ty i dag skall jag stå brud?
 Varför låter du mig vänta
 i min enkla bröllopskrud?
9. En jag älskar, den jag får ej,
 en jag hatar inga fler,
 han skall nu dock bli min brudgum,
 honom handen jag nu ger.
10. Löva honom troget älska,
 älska ifrån år till år.
 Varför skall då minnen tala,
 det som hjärtat ej tillstår?
11. Dansen går i
 11. Dansen går i yra virvlar,
 varje kind i blomma slår.
 Bruden hon är blek som drivan,
 smält i den kulna vår.

16. Där står ett med frusna blommor,
bruden flyttat dit helt nyss.
Livets läppar hava kallvat,
kall vår dödens avskedskyss.

